

Cartea lui Daniel - Numărul șaptesprezece

Conexiuni profetice: chipul de aur al lui Nebucadnețar și legea duminicală

Jeff Pippenger

2023-12-12

Soră White identifică adesea chipul de aur de pe câmpia Dura ca fiind legea duminicală.

„A fost înălțat un sabbat idolatru, așa cum chipul de aur a fost înălțat în câmpiile Durei. Și după cum Nebucadnețar, împăratul Babilonului, a dat o poruncă potrivit căreia toți cei care nu se vor pleca și nu se vor închina acestui chip să fie omorâți, tot astfel se va face o proclamare că toți cei care nu vor cinsti instituția duminicii vor fi pedepsiți cu închisoare și cu moartea. Astfel, Sabbatul Domnului este călcat în picioare. Dar Domnul a declarat: «Vai de cei ce rostesc hotărâri nelegiuite și de cei ce scriu asupra pe care au rânduit-o» [Isaia 10:1]. [Țefania 1:14–18; 2:1–3, citat.]” Manuscript Releases, volumul 14, 91.

În acest pasaj anume, sora White face referire la cartea lui Țefania și, procedând astfel, adaugă la legătura profetică dintre capitolul doi și capitolul trei din Daniel. Țefania arată că poporul lui Dumnezeu trebuie să se adune înainte de decret. El identifică, de asemenea, un mesaj de trâmbiță, care este un simbol al unui mesaj de avertizare îndreptat împotriva cetăților (statelor) și turnurilor (bisericii). El identifică o adunare, care este elementul „celor șapte vremi”, ce are loc atunci când este înălțată rugăciunea din Leviticul douăzeci și șase. El identifică un „neam care nu este dorit”, subliniind totodată sosirea judecării executive a lui Dumnezeu, care începe la legea duminicală și se intensifică până la cea de-a doua venire a lui Hristos.

Ceea ce precedă decretul legii duminicale este formarea chipului fiarei. Formarea chipului fiarei este testul vizual care îi confruntă pe aceia din poporul lui Dumnezeu care au trecut anterior testul alimentar. Înainte de decret, care este al treilea (testul de turnesol), poporul lui Dumnezeu, pe care Țefania îl identifică drept un „neam care nu este dorit”, este chemat să se adune. Prima profeție a lui Ezechiel este solia adunării, însă ea se împlinește numai pentru aceia care își recunosc starea de împrăștiere și se roagă rugăciunea din Leviticul douăzeci și șase, așa cum a făcut Daniel, în capitolul nouă.

Ziua cea mare a Domnului este aproape, este aproape și vine foarte degrabă; chiar glasul zilei Domnului: acolo omul viteaz va striga cu amărăciune. Ziua aceea este o zi de mânie, o zi de neceaz și strâmtorare, o zi de pustiire și nimicire, o zi de întuneric și negură, o zi de nori și de întunecime deasă, o zi de trâmbiță și de alarmă împotriva cetăților întărite și împotriva turnurilor înalte. Și voi aduce strâmtorare peste oameni, și ei vor umbla ca niște orbi, pentru că au păcătuit împotriva Domnului; și sângele lor va fi vărsat ca praful, și carnea lor ca gunoii. Nici argintul lor, nici aurul lor nu vor putea să-i izbăvească în ziua mâniei Domnului; ci toată țara va fi mistuită de focul geloziei Lui, căci va nimici de tot, și în grabă, pe toți locuitorii țării. Adunați-vă, da, adunați-vă, neam fără dorință; înainte ca hotărârea să dea rod, înainte ca ziua să treacă precum pleava, înainte ca mânia aprinsă a Domnului să vină peste voi, înainte ca ziua mâniei Domnului să vină peste voi. Căutați pe Domnul, voi toți cei blânzi ai pământului, care

ați împlinit judecata Lui; căutați dreptatea, căutați blândețea: poate că veți fi ascunși în ziua mâniei Domnului. Țefania 1:14–2:3.

Un „om viteaz” în Scripturi este un om al puterii, iar prima referire la un „om viteaz” este Ghedeon.

Pá kom engill Drottins og settist undir eik þá, sem var í Ofra, er heyrði Jóasi Abíesríta til. Og sonur hans, Gídeon, þreskti hveiti við vínpressuna til þess að dylja það fyrir Midíanítum. Og engill Drottins birtist honum og sagði við hann: Drottinn er með þér, þú hrausta kappi. En Gídeon sagði við hann: Ó, herra minn, ef Drottinn er með oss, hví hefur þá allt þetta hent oss? Og hvar eru öll hans kraftaverk, sem feður vorir sögðu oss frá, er þeir sögðu: Leiddi Drottinn oss eigi upp frá Egyptalandi? En nú hefur Drottinn yfirgefið oss og selt oss í hendur Midíaníta. Pá leit Drottinn til hans og sagði: Far þú í þessum krafti þínum, og þú skalt frelsa Ísrael af hendi Midíaníta. Er það ekki ég, sem sendi þig? En hann sagði við hann: Ó, herra minn, með hverju skal ég frelsa Ísrael? Sjá, ætt mín er lítilfjörleg í Manasse, og ég er hinn minnsti í húsi föður míns. Og Drottinn sagði við hann: Víst mun ég vera með þér, og þú skalt vinna sigur á Midíanítum eins og væru þeir einn maður. Dómarabókin 6:11–16.

În Țefania, omul viteaz, care este de asemenea Ghedeon, trebuie să strige cu amar. Cuvântul „strigăt” este un simbol al Strigătului de la Miezul Noptii din zilele de pe urmă, iar cuvântul „amar” reprezintă indignarea neprihănită. Ghedeon, sau „omul viteaz” al lui Țefania, este un simbol al mesajului lui Ilie, care are responsabilitatea de a arăta poporului lui Dumnezeu păcatele sale și, desigur, păcatele părinților săi.

Strigă în gura mare, nu te cruța, înalță-ți glasul ca o trâmbiță și arată poporului Meu fărădelegea lui și casei lui Iacov păcatele ei. Isaia 58:1.

Toți prorocii se armonizează între ei în zilele de pe urmă, astfel încât mesajul trâmbiței din Isaia este și „strigătul” omului viteaz din Țefania, care este Ghedeon, și toți îl identifică pe solul Ilie și lucrarea lui în zilele de pe urmă. În Isaia, versetele următoare le identifică păcatele ca fiind încumetare prezumțioasă, căci ei cred că, în realitate, I se închină și Îi slujesc Domnului.

Cu toate acestea, ei Mă caută zilnic și găsesc plăcere să cunoască căile Mele, ca un neam care a săvârșit dreptatea și n-a părăsit rânduiala Dumnezeului său; Îmi cer hotărârile dreptății și găsesc plăcere în a se apropia de Dumnezeu. Isaia 58:2.

Strigătul amar al omului puternic este solia Strigătului de la Miezul Noptii, care include descoperirea că 18 iulie 2020 a fost un păcat de încumetare împotriva Domnului, de care trebuie să ne pocăim și pe care trebuie să-l mărturisim. Esența soliei Strigătului de la Miezul Noptii este formarea chipului fiarei și judecata adusă ulterior asupra Statelor Unite, iar apoi asupra lumii, de către Islam.

Când rugăciunea din Leviticul douăzeci și șase va fi împlinită la sfârșitul pustiei celor trei zile și jumătate din Apocalipsa unsprezece, cele prețioase și cele de nimic vor fi despărțite. Cei înțelepți și cei neînțelepți fie vor avea untdelemnul de aur, fie nu-l vor avea, iar în acel timp ei vor fi asemenea „unui singur om” al lui Ghedeon. Potrivit lui Țefania, înainte de decretul legii duminicale,

Ghedeon, care este Ilie, care este Ezechiel, care este omul puternic, va prezenta solia Strigătului de la Miezul Noptii, în legătură cu amărăciunea de a arăta poporului lui Dumnezeu păcatul participării lor la prezicerea din 18 iulie 2020 și încercarea lor nejustificată de a-și justifica prezicerea după ce aceasta a eșuat cu desăvârșire.

Țefania identifică o adunare laolaltă a poporului lui Dumnezeu în zilele din urmă, care precedă decretul legii duminicale. Această adunare laolaltă este, de asemenea, reprezentată de prima profeție a lui Ezechiel din capitolul treizeci și șapte.

Astfel am prorocit cum mi se poruncise; și, pe când prorociam, s-a făcut un vuiet și, iată, s-a produs o mișcare, și oasele s-au apropiat, fiecare os la osul său. Și când m-am uitat, iată că au venit peste ele vinele și carnea, și pielea le-a acoperit pe deasupra; dar nu era suflare în ele. Ezechiel 37:7, 8.

Ezechiel a prorocit oasele uscate care zăceau moarte pe ulița acelei cetăți din capitolul unsprezece al cărții Apocalipsa, unde a fost răstignit și Domnul nostru. Ele sunt mai întâi adunate laolaltă.

Iar trupurile lor moarte vor zăcea pe ulița cetății celei mari, care, duhovnicește, se cheamă Sodoma și Egipt, unde a fost răstignit și Domnul nostru. Și oameni din popoare și seminții și limbi și neamuri vor privi trupurile lor moarte trei zile și jumătate și nu vor îngădui ca trupurile lor moarte să fie puse în morminte. Și locuitorii pământului se vor bucura de ei, se vor veseli și își vor trimite daruri unii altora, pentru că acești doi proroci i-au chinuit pe cei ce locuiesc pe pământ. Apocalipsa 11:8–10.

Ei sunt adunați pe când cele trei zile și jumătate se apropie de încheiere. Cele trei zile și jumătate reprezintă timpul de zăbovire din Matei, capitolul douăzeci și cinci, dar ele sunt, de asemenea, și împrăștierea celor „șapte vremi” din Leviticul douăzeci și șase. Cei care sunt adunați au fost mai înainte împrăștiați, iar Țefania îi identifică drept un „neam care nu este dorit”. Neamul care nu este dorit sunt aceia care au fost morți pe ulițe în timp ce lumea se bucura de trupurile lor moarte, dar care sunt adunați laolaltă și apoi devin neamul care constituie punctul de atac al puterii balaurului din zilele de pe urmă, care o înalță pe curva Tirului ca pe căpetenia lor.

Un Cântec sau un Psalm al lui Asaf. Dumnezeule, nu tăcea; nu-Ți ține pacea și nu rămâne nemișcat, Dumnezeule. Căci, iată, vrăjmașii Tăi fac tulburare, iar cei ce Te urăsc și-au înălțat capul. Ei au urzit sfat viclean împotriva poporului Tău și s-au sfătuit împotriva celor ascunși ai Tăi. Au zis: „Veniți și să-i nimicim ca să nu mai fie un neam, pentru ca numele lui Israel să nu mai fie adus aminte.” Căci s-au sfătuit împreună într-un gând; au făcut legământ împotriva Ta. Psalmul 83:1–5.

Intenția lor este să ia Israelul spiritual al zilelor de pe urmă și să-l arunce în cuptorul aprins al lui Nebucadnețar. Când oasele moarte aud mai întâi „glasul” lui Isaia, vestind solia Strigătului de la Miezul Noptii, ele se află încă în pustia celor trei zile și jumătate. Atunci trebuie să aleagă să primească sau să respingă Mângâietorul pe care Hristos a făgăduit să-L trimită, care îi dovedește vinovați de păcatul lor din 18 iulie 2020.

Consolați, consolați pe poporul Meu, zice Dumnezeuul vostru. Vorbiți pe inima Ierusalimului și strigați-i că robia lui s-a sfârșit, că nelegiuirea lui este ispășită; căci a primit din mâna Domnului îndoit pentru toate păcatele lui. Glasul celui ce strigă în pustie: Pregătiți calea Domnului, neteziți în locurile uscate un drum pentru Dumnezeuul nostru. Orice vale va fi înălțată și orice munte și deal vor fi plecate; ce este strâmb va fi îndreptat și locurile colțuroase vor fi netezite. Și slava Domnului se va descoperi, și orice făptură o va vedea deodată; căci gura Domnului a vorbit. Isaia 40:1–5.

Pasajul care identifică lucrarea glasului celui ce strigă în pustie conține unele informații foarte detaliate. Mesajul său se va întemeia pe o revelație a caracterului lui Hristos, așa cum este reprezentat prin faptul că „slava”, care este caracterul lui Hristos, va fi descoperită. Descoperirea lui Isus Hristos, care este desigilată chiar înainte de încheierea timpului de probă, este o desigilare a caracterului lui Hristos, așa cum este reprezentat de elementul caracterului Său prezentat ca Alfa și Omega. De asemenea, va fi descoperit că caracterul Său este „adevăr”.

Een ander detail is dat, wanneer de stem begint te roepen, hij zich nog steeds bevindt in de woestijn van de drieënhalve dagen, want hij roept in de woestijn. Profetisch gezien zijn, wanneer zijn werk begint, de twee getuigen nog steeds dood in de straat die door Ezechiëls vallei loopt. Een ander specifiek feit is dat, wanneer de stem zijn werk begint, de gehele wereld toegang zal hebben tot de boodschap. Een andere waarneming is dat de boodschap wordt gegeven in de periode van de laatste dagen, wanneer Christus de zonden van de honderd vierenveertigduizend uitwist, want hun ongerechtigheid is vergeven. Het droeve feit dat eveneens „regel op regel” wordt geopenbaard, is dat alleen zij die voldoen aan de vereisten van het evangelie de vergeving zullen ontvangen die in die geschiedenis wordt bewerkt.

Numai aceia care răspund cerințelor asociate cu rugăciunea din Leviticul douăzeci și șase vor avea păcatele lor și păcatele părinților lor șterse, căci ei vor fi primit „îndoit pentru toate păcatele ei”. „Mâna” Domnului, care este asociată cu păcatele lor și cu păcatele părinților lor, este un simbol al primei dezamăgiri, când Domnul Și-a ținut mâna asupra unei greșeli care a produs prima dezamăgire. În istoria millerită, mâna Sa a împiedicat poporul lui Dumnezeu să vadă un adevăr ascuns. Mâna Sa, în acea istorie, a reprezentat providența Sa divină. În zilele de pe urmă, mâna Sa reprezintă respingerea de către poporul lui Dumnezeu a unui adevăr descoperit de Dumnezeu, iar mâna Sa reprezintă atunci judecata Sa divină.

Prin glasul primei prorocii a lui Ezechiel, morții sunt uniți laolaltă, dar încă nu stau în picioare ca o oaste mare. Cea de-a doua prorocie din capitolul treizeci și șapte al lui Ezechiel împlinește aceasta, aducând suflarea care vine din cele patru vânturi.

Apoi mi-a zis: „Procește către vânt, procește, fiul omului, și spune vântului: «Așa vorbește Domnul Dumnezeu: Vino din cele patru vânturi, suflare, și suflă peste acești uciși, ca să învieze.»” Am prorocit cum îmi poruncise El, și suflarea a intrat în ei, și au înviat, și s-au ridicat în picioare: o oaste nespus de mare. Apoi mi-a zis: „Fiul omului, oasele acestea sunt toată casa lui Israel. Iată, ei zic: «Ni s-au uscat oasele și ni s-a dus nădejdea; suntem nimiciți.» De aceea, procește și spune-le: «Așa vorbește Domnul Dumnezeu: Iată, poporul Meu, vă voi deschide mormintele, vă voi scoate din mormintele voastre și vă voi aduce iarăși în țara lui

Israel. Și veți ști că Eu sunt Domnul, când vă voi deschide mormintele, poporul Meu, și vă voi scoate din mormintele voastre. Voi pune Duhul Meu în voi, și veți trăi, și vă voi așeza în țara voastră; și veți ști că Eu, Domnul, am vorbit și am împlinit», zice Domnul.” Ezechiel 37:9–14.

Iyo mweya wechiporofita chaEzekieri ndiwo mashoko okuisirwa chisimbiso, nokuti unobva kumhepo ina.

I po tych rzeczach ujrzałem czterech aniołów stojących na czterech krańcach ziemi, powstrzymujących cztery wiatry ziemi, aby wiatr nie wiał ani po ziemi, ani po morzu, ani na żadne drzewo. I ujrzałem innego anioła, wstępującego od wschodu słońca, mającego pieczęć Boga żywego; i zawołał donośnym głosem do czter

Cele patru vânturi se ridică de la răsărit, iar, din punct de vedere profetic, Islamul este atât „vântul de răsărit”, cât și „fiii răsăritului”. „Suflarea” din Ezechiel, care transformă trupurile întocmite într-„o oaste mare, foarte mare”, este solia care pecetluiește pe cei o sută patruzeci și patru de mii. Solia pecetluirii din Apocalipsa, capitolul șapte, se ridică de la răsărit. Acea solie este solia Strigătului de la Miezul Noptii, iar Țefania o identifică drept alarma de trâmbiță „împotriva cetăților întărite și împotriva turnurilor înalte”.

Turnul este un simbol al bisericii.

„U pildă, stăpânul casei Îl reprezenta pe Dumnezeu, via — națiunea iudaică, iar gardul — legea divină, care era ocrotirea lor. Turnul era un simbol al templului.” Hristos, Lumina lumii, 597.

Un oraș este o împărăție în profeția biblică. Papalitatea este „Babilonul”, „cetatea cea mare”. Franța și apoi Statele Unite sunt „cetatea cea mare”, a „Sodomei și Egiptului”. Ierusalimul este „cetatea cea mare”, care se coboară din cer. Solia lui Țefania este împotriva cetăților și turnurilor, adică împotriva unirii dintre biserică și stat, care, prin definiție, este chipul fiarei. Aceasta este solia „tainică” din capitolul al doilea al cărții lui Daniel.

ពិតមុននឹងក្រឹតុយចុហប់ចុងអាទិតុយគួរឃានបុរកាស
នោះគឺជាការសាកលុបងអំព្រឹបមាសរបស់ស្មើកុនសោ កុនុងដានីយ័លៃ ជំពូក ៣
សាកសពទាំងឡាយឃានកុញក់ឡើង ហើយគួរឃានបុរឃ្មែលទៅជាកងទ័ពដ៏មហិមា
ដើម្បីបុរកាសសារដលៃកំណត់អតុតសញ្ញាណ
និងបុរឆាំងនឹងការបង្កកើតសមុព័នុធរាងពុរវិហារ និងរដុប
ខណៈដលៃកំណត់អតុតសញ្ញាណផងដរៃថា
សាសនាអ៊ីស្លាមគឺជាឧបករណ៍នៃពុរហឃ្ម័យដ៏បុរទានពររបស់ពុរ ដលៃទុរងបុរើដើម្បីអនុវ
តុតការជំនុំជមុររបស់ទុរងលើអស់អុនកដលៃបង្កខំឲុយគោរពបូជាចុងអាទិតុយ
ដូចដលៃទុរងឃានធុរើកុនុងបុរតុតិសាសុតុរកនុលងមក។ សារនោះកំណត់អតុតសញ្ញាណថា
នៃពល្យបនោះគួរឃានអភិវឌ្ឍយ៉ាងពញ្ញេលញ្ញេ
ហើយបង្កខំឲុយទទួលសញ្ញារបស់សតុរសាហាវ ការជំនុំជមុរនឹងគួរឃានអនុវតុត។

Nu există nicio referire directă în capitolul trei din Daniel la chipul fiarei care conduce la legea duminicală și își atinge maturitatea în aceasta, dar nu poate exista o a treia solie fără o primă și a doua, căci capitolul doi din Daniel trebuie să fie inclus în descoperirea adevărurilor reprezentate în

capitolul trei din Daniel. „Taina” visului despre chip din capitolul doi îi identifică pe cei din poporul lui Dumnezeu ca ajungând să recunoască implicațiile de viață și de moarte ale chipului fiarei al lui Nebucadnețar.

Logika e shenjtëruar kërkon që, kur Nebukadnetsari vendosi se do të bënte një ceremoni kushtimi për idhullin e tij të artë, idhulli së pari duhej ndërtuar, dhe muzikantët do të duhej të ushtronin muzikën që do të luanin në atë ceremoni. Duhej të kishte përgatitje paraprake të ndërtimit, që zhvillohej gjatë një periudhe kohe, me gërmime, me një themel të hedhur, me skela, dhe me punëtorë që vinin e shkonin; dhe ajo përgatitje ishte formimi i shëmbëlltyrës së ëndrrës së Nebukadnetsarit, por krenaria e Nebukadnetsarit përcaktoi të bënte një shëmbëlltyrë vetëm të një bishë, jo të të gjitha mbretërive të profecisë biblike. Ndërtimi i asaj shëmbëlltyrë është prova që populli i Perëndisë duhet të kalojë përpara se të mbyllet koha e provës, dhe përpara se të vulosen, përpara se të bjerë muzika.

Logica sfinjtë e recunoaște, de asemenea, që Şadrac, Meşac și Abed-Nego nu au fost singurii robi evrei care au fost martori la përgatirile prelabile për consacrarea chipului de aur. Ei au fost pur și thuplu singurii evrei care au nënțeles implicațitile acelor përgatiri ca pe un avertisment de viață și de moarte și și-au făcut propria përgatire personale për criza care avea să vină.

Në fragmentin nga Motra White në fillim të këtij artikulli, ajo jo vetëm që e vë në përputhje dekretin e Sofonisë me shëmbëlltyrën e artë të Nebukadnetsarit dhe me ligjin e së dielës, por gjithashtu identifikon edhe dekretin e padrejtë të Isaisë.

Vai de cei ce hotărâsc hotărârri nedrepte și de cei ce scriu apăsarea pe care au rânduio-o, ca să abată pe cei nevoiași de la judecată și să răpească dreptul săracilor poporului Meu, pentru ca văduvele să fie prada lor și ca să jefuiască pe orfani! Și ce veți face în ziua cercetării și în pustiirea care va veni de departe? La cine veți fugi după ajutor? Și unde vă veți lăsa slava? Isaia 10:1–3.

„Decretul nedrept” al lui Isaia este legea duminicală și este „ziua cercetării” și a „pustiirii” për Statede Unite, căci „apostazia națională” este urmată de „ruina națională”. Pötrivit lui Isaia, la legea duminicală, care este de asemenea chipul de aur al lui Nebucadnețar, „pustiirea” „va veni de departe”.

Amintiți-vă aceasta și arătați-vă bărbați; aduceți-vă din nou aminte, voi, calcători de lege. Aduceți-vă aminte de cele dintâi, din vechime; căci Eu sunt Dumnezeu și nu este altul; Eu sunt Dumnezeu și nu este nimeni ca Mine, Care vestesc de la început sfârșitul și, din vremuri străvechi, lucrurile care încă nu s-au făcut, zicând: Sfatul Meu va rămâne în picioare și Îmi voi împlini toată plăcerea; Chemând de la răsărit o pasăre răpitoare, dintr-o țară depărtată pe omul care împlineste sfatul Meu; da, Eu am spus-o și o voi aduce la îndeplinire; Eu am hotărât-o și o voi face. Ascultați-Mă, voi, cei cu inima împietrită, care sunteți departe de neprihănire: Îmi apropii neprihănirea; ea nu va fi departe, și mântuirea Mea nu va întârzia; și voi așeza mântuirea în Sion, pentru Israel, slava Mea. Isaia 46:8–13.

Isaia așază acest pasaj la sfârșitul timpului de zăbovire, căci atunci „mântuirea sa” nu va mai „zăbovi”. Aceasta are loc la sfârșitul celor trei zile și jumătate din capitolul unsprezece al

Apocalipsei. Sfârșitul timpului de zăbovire este marcat de sosirea soliei Strigătului de la Miezul Noptii, când marea oștire a lui Ezechiel se ridică în picioare. Când se ridică, ea este înălțată ca un steag în capitolul unsprezece al Apocalipsei.

Și după trei zile și jumătate, Duhul de viață de la Dumnezeu a intrat în ei, și ei au stat în picioare; și o mare frică a căzut peste cei ce i-au văzut. Și au auzit un glas puternic din cer, zicându-le: „Suiți-vă aici.” Și s-au suit la cer într-un nor; și vrăjmașii lor i-au privit. Și în același ceas a fost un mare cutremur de pământ, și a zecea parte din cetate a căzut, și în cutremur au fost uciși dintre oameni șapte mii; iar ceilalți s-au înfricoșat și au dat slavă Dumnezeului cerului. Al doilea vai a trecut; și, iată, al treilea vai vine curând. Apocalipsa 11:11–14.

Cei doi martori din Apocalipsa unsprezece se înalță la cer ca steagul, în același ceas cu cutremurul, care este legea duminicală. În acel timp, sau, după cum spune Ioan, „în ceasul acela”, potrivit lui Isaia, capitolul patruzeci și șase, Dumnezeu cheamă „omul” care împlinește planul Său, care este totodată „o pasăre răpitoare de la răsărit”. Pasărea răpitoare, adică „omul” pe care Dumnezeu îl folosește pentru a-Și împlini planul, vine dintr-„o țară depărtată”. În Isaia, capitolul zece, în vremea „decretului nedrept”, care este legea duminicală, „pustiirea” Statelor Unite vine „de departe”. „Răsăritul” este un simbol al islamului, căci în profeție ei sunt atât „fiii răsăritului”, cât și „vântul de răsărit”. O „pasăre” în profeție este o religie, după cum este reprezentat Babilonul ca o colivie plină de păsări urâcioase și necurate. „Pasărea răpitoare” care vine dintr-o țară depărtată din răsărit este religia islamului.

Și a strigat cu glas puternic, zicând: A căzut, a căzut Babilonul cel mare și a ajuns locaș al demonilor, închisoare a oricărui duh necurat și colivie a oricărei păsări necurate și urâte. Apocalipsa 18:2.

Uniunea întreită a Babilonului modern reprezintă trei forme de guvernare și, de asemenea, trei forme de religie. Religia Națiunilor Unite este spiritismul, religia Statelor Unite este protestantismul apostat, iar religia papei este catolicismul. Toate aceste convingeri religioase sunt simbolizate uneori ca femei, dar și ca păsări. Forța religioasă și politică a Națiunilor Unite, având Statele Unite ca rege principal, este aceea care așază papalitatea pe tronul pământului. În cartea lui Zaharia, două păsări sunt cele care îl întemeiază pe papă, care este identificat drept acel „nelegiuit” de către apostolul Pavel în a doua epistolă către Tesaloniceni.

Apoi îngerul care vorbea cu mine a ieșit înainte și mi-a zis: „Ridică-ți acum ochii și vezi ce este aceasta care iese.” Iar eu am zis: „Ce este?” Și el a zis: „Aceasta este o efa care iese.” Și a mai zis: „Aceasta este înfățișarea lor pe tot pământul.” Și, iată, s-a ridicat un talant de plumb; și aceasta este o femeie care șade în mijlocul efei. Și el a zis: „Aceasta este răutatea.” Și a aruncat-o în mijlocul efei; apoi a aruncat greutatea de plumb peste gura ei. Atunci mi-am ridicat ochii și m-am uitat și, iată, au ieșit două femei, și vântul era în aripile lor; căci aveau aripi ca aripile unei berze; și au ridicat efa între pământ și cer. Atunci am zis îngerului care vorbea cu mine: „Încotro duc acestea efa?” Și el mi-a zis: „Ca să-i zidească o casă în țara Șinearului; și ea va fi întemeiată și așezată acolo pe temelia ei.” Zaharia 5:5–11.

Un efa este un coș folosit pentru măsurare. Cele două femei care așază efa, sau coșul în mijlocul căruia șade papalitatea, sunt două biserici. Două religii vor lua religia care este definită în Biblie drept „cel nelegiuit” și îi vor zidi o casă în țara Șinearului. Șinear este un alt nume pentru Babilon, iar Biserica Catolică este Babilonul cel mare în zilele de pe urmă.

Cele două femei care o „așază” pe femeia cea nelegiuită în Babilon au „vânt în aripile lor”. Aceste femei sunt și păsări, căci au „aripi”, iar justificarea lor pentru așezarea femeii este „vântul” islamului, căci islamul aduce laolaltă mâna fiecărui om. Femeia care este ridicată a fost prinsă în efa de la rana ei de moarte din 1798, căci fusese așezată o greutate de plumb peste gura efei în care se afla. Dar când începe muzica ceremoniei de închinare a lui Nebucadnețar, cele două femei ale protestantismului apostat și spiritualismului înlătură greutatea de plumb și ridică al optulea cap, care este dintre cele șapte.

“Pe măsură ce ne apropiem de criza finală, este de o importanță vitală ca armonia și unitatea să existe între instrumentele Domnului. Lumea este plină de furtună, de război și de dezbinare. Totuși, sub un singur cap — puterea papală — oamenii se vor uni pentru a se împotrivi lui Dumnezeu în persoana martorilor Săi. Această unire este cimentată de marele apostat. În timp ce caută să-și unească agenții în lupta împotriva adevărului, el va lucra pentru a-i dezbină și risipi pe susținătorii lui. Gelozia, bănuiala rea, vorbirea de rău sunt instigate de el pentru a produce discordie și disensiune.” Testimonies, volumul 7, 182.

Тройният съюз издига папството като глава, защото те възнамеряват да унищожат нежелания народ.

Căci, iată, vrăjmașii Tăi fac tulburare; și cei ce Te urăsc și-au ridicat capul. Au țesut planuri viclene împotriva poporului Tău și s-au sfătuit împotriva celor ascunși ai Tăi. Ei au zis: „Veniți, să-i nimicim ca să nu mai fie un neam, pentru ca numele lui Israel să nu mai fie adus aminte.” Psalmul 83:2–4.

Un oiseau est une religion, et « l’oiseau de proie venant de l’orient » que Dieu appelle à l’« heure » de la loi du dimanche, lorsque le message du Cri de Minuit est proclamé, c’est l’islam. C’est pourquoi, à l’heure même où les morts ressuscités montent au ciel comme l’étendard, le « troisième malheur » de l’islam vient promptement. C’est pourquoi Ésaïe déclare, au verset premier du chapitre dix : « Malheur » à ceux qui promulguent des décrets iniques. Les « malheurs » de l’Apocalypse sont l’islam, et l’islam est le jugement providentiel, ou l’instrument, ou la verge (Ésaïe 10:5) dont Dieu se sert pour châtier les États-Unis parce qu’ils imposent le culte du dimanche.

ਈਸਾਯਾਹ ਅਧਿਆਇ ਛਿਆਲੀ ਵੱਚਿ “ਪੁਰਬ ਤੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਲੁਟੇਰੇ ਪੰਛੀ” ਦੀ ਪਹਚਾਣ “ਉਸ ਮਨੁੱਖ” ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ “ਜੇ ਮੇਰੀ ਸਲਾਹ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।” ਉਹ “ਮਨੁੱਖ” ਇਸਲਾਮ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ “ਦੂਰ ਦੇ ਦੇਸ ਤੋਂ” ਕਹਿ ਰਾਇ ਹੈ, ਕਉਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੰਸਾਰ ਦਾ, ਐਤਵਾਰ ਦੀ ਲਾਗੂਅੰਦੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨਿਆਂ ਕਰਨ ਦਾ “ਉਦੇਸ਼ ਕੀਤਾ” ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਨੇ ਪਹਲਿਾਂ ਦੇ ਸਮਿਆਂ ਵੱਚਿ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ ਅਤੇ ਪਹਲੀਆਂ ਚਾਰ ਤੁਰਹੀਆਂ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਰਿ ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ ਨਾਲ ਪੰਜਵੀਂ ਅਤੇ ਛੇਵੀਂ “ਹਾਏ” ਤੁਰਹੀਆਂ ਵੱਚਿ ਕੀਤਾ। ਈਸਾਯਾਹ ਅਧਿਆਇ ਛਿਆਲੀ ਵੱਚਿ ਉਸ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ “ਪੁਰਬ ਤੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਲੁਟੇਰੇ ਪੰਛੀ” ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ, ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਸਲਾਹ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਜਾਣਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ:

“ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ, ਜੋ ਪੁਰਾਚੀਨ ਸਮਿਆਂ ਦੀਆਂ ਹਨ, ਯਾਦ ਕਰੋ; ਕਉਕਿ ਮੈਂ ਹੀ ਪਰਮੇਸੁਰ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ; ਮੈਂ ਹੀ ਪਰਮੇਸੁਰ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਰਗਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ, ਜੋ ਆਰੰਭ ਤੋਂ ਹੀ ਅੰਤ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪੁਰਾਚੀਨ ਕਾਲ ਤੋਂ ਉਹ ਗੱਲਾਂ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਜੇ ਹੋਈਆਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਕਹੀਦਾ ਹੋਇਆ, ਮੇਰੀ ਸਲਾਹ ਕਾਇਮ ਰਹੇਗੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਇੱਛਾ ਪੂਰੀ ਕਰਾਂਗਾ।”

În versetul al treilea din capitolul zece al cărții Isaia, Isaia consemnează trei întrebări importante:

„Și ce veți face în ziua cercetării și în pustierea care va veni de departe? La cine veți fugi pentru ajutor? Și unde vă veți lăsa slava? Isaia 10:3.

Întrebarea finală arată că țara slăvită își pierde slava prin decretul nedrept. Slava Statelor Unite este Constituția, care este pe deplin răsturnată prin legea duminicală.

„Iar Constituția garantează poporului dreptul la autoguvernare, prevăzând ca reprezentanții aleși prin votul popular să elaboreze și să administreze legile. Libertatea credinței religioase a fost, de asemenea, acordată, fiecărui om fiindu-i îngăduit să se închine lui Dumnezeu potrivit convingerilor proprii sale conștiințe. Republicanismul și protestantismul au devenit principiile fundamentale ale națiunii. Aceste principii sunt taina puterii și prosperității ei.” Tragedia veacurilor, 441.

Este Constituția care identifică slava lăsată în țărână la legea duminicală.

„Când națiunea pentru care Dumnezeu a lucrat într-un mod atât de minunat și asupra căreia El a întins scutul Atotputerniciei părăsește principiile protestante și, prin legislativul ei, acordă sprijin și susținere romanismului prin restrângerea libertății religioase, atunci Dumnezeu va lucra, în propria Sa putere, pentru poporul Său care este credincios. Tirania Romei va fi exercitată, dar Hristos este refugiul nostru.” Testimonies to Ministers, 206.

На Исаијиното „неправедно уредување“, кое е неделниот закон, славата на Соединетите Американски Држави исчезнува, и тоа веднаш дава одговор на второто Исаијино прашање, додека пророчки бега кон Обединетите нации, кон сојузот на десетте цареви од седумнаесеттата глава на Откровението, за да побара помош во справувањето со нападот на исламот од третото „Тешко“. Првото од трите прашања ја определува поставеноста на пустошењето на неделниот закон, кое предизвикува Соединетите Американски Држави да го започнат своето следно дело на присилување на целиот свет да ја прифати соединетоста на црквата и државата, како што е претставена со обединувањето на Обединетите нации и Католичката црква, со папата како оној што ја држи контролата над тој несвет однос. Тоа пустошење го нарекува „денот на посетата“. Сите овие пророчки стварности се усогласуваат со посветната служба на Навуходоносор за златниот лик.

Vom continua capitolul trei din Daniel în articolul următor.

„În istoria lui Nebucadnețar și a lui Belșațar, Dumnezeu vorbește poporului de astăzi. Condamnarea care va cădea asupra locuitorilor pământului în această vreme va fi din pricina respingerii luminii. Condamnarea noastră la judecată nu va fi rezultatul faptului că am trăit în rătăcire, ci al faptului că am neglijat ocaziile trimise de Cer pentru descoperirea adevărului. Mijloacele de a ajunge familiarizați cu adevărul sunt la îndemâna tuturor; dar, asemenea

împăratului îngăduitor de sine și egoist, dăm mai multă atenție lucrurilor care încântă urechea, plac ochiului și satisfac gustul, decât lucrurilor care îmbogățesc mintea, comorilor divine ale adevărului. Prin adevăr putem răspunde la marea întrebare: «Ce trebuie să fac ca să fiu mântuit?»” Bible Echo, 17 septembrie 1894.